

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi A. T. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 23 czerwca 2005 r., sygn. akt I 1 Ca (...),
wydanego w sprawie z wniosku

Z. D. i J. D.

przy uczestnictwie Gminy B. i A. T.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 stycznia 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

A. T. – uczestniczka postępowania o wpis w księdze wieczystej – złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 23 czerwca 2005 r., w którym oddalono jej apelację od wpisu w księdze wieczystej Kw (...) z dnia 21 lutego 2005 r. Wpisu tego dokonano w dziale II tej księgi wieczystej na podstawie orzeczenia sądowego o zobowiązaniu do złożenia oświadczenia woli oraz stosownego oświadczenia wnioskodawcy w formie aktu notarialnego.

W skardze przytoczone zostały przepisy prawa procesowego i materialnego, z którymi zaskarżone postanowienie – według skarżącej – są niezgodne. Starano się uprawdopodobnić fakt wyrządzenia szkody, spowodowanej zaskarżonym postanowieniem. Wykazywano, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest szczególnym środkiem zaskarżenia, który musi spełniać określone rygory prawne wymienione m. in. w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Ponadto zgodnie z art. 87¹ k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Chodzi tu o tzw. przymus adwokacko – radcowski. Z treści złożonej skargi nie wynika to, że skarżąca mogłaby samodzielnie, skutecznie wnosić skargę, opatrując ją tylko własnym podpisem (art. 87¹ § 2 k.p.c.). Od przewidzianej w art. 87¹ § 1 k.p.c. zasady przymusu adwokacko – radcowskiego nie zachodzi odstępstwo także wówczas, gdy oddalony został wniosek skarżącego o ustanowienie adwokata z urzędu na podstawie art. 117 § 1 k.p.c., zawarty w skardze lub dołączony do takiej skargi [por. k. (...) akt, sygn. I Co (...)].

Naruszenie reguły wyrażonej w art. 87¹ k.p.c. powoduje odrzucenie skargi na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.